

den Grad, som hvis det en enkelt Gang skulde findes, at der kom en Kvinde ind i en Virksomhed, som hun ikke rigtig fyldte, thi saa vil man jo straks sige: Der kan man se, Kvinderne ere dog ikke skikkede til saadan Virksomhed, og de gøre bedre i at blive borte derfra. Saadanne Anskuelser gøre sig gældende, og det forhindrer meget, at Kvinden faar Lejlighed til at udfolde sine Evner, saaledes som det var ønskeligt, og som det var gavnligt for Samfundet, at hun kom til. Vi have paa et Omraade haft Bevis for, at det gaar udmærket godt. For et halvt Hundrede Aar siden var man sikkert nok nogenlunde enig om, at det ikke vilde betyde stort, om vi fik Kvinder ind i Skolegerningen. Nu ere vi efter mange Aars Erfaringer blevne klar paa, at det gaar godt, fortrinligt; her er hun paa sin Plads. Det kan gerne være, at der er enkelte Lærere, der ikke helt skønne paa det, der synes, at Brødet bliver taget dem ud af Munden og ser lidt surt dertil, men i det store og hele er det anerkendt, at Kvinden her har faaet en Virksomhed, der ligger for hende og har stor Betydning for Samfundet.

Efterhaanden vil det nok vise sig, at der er andre Virksomheder, hvor Kvinden er i Stand til at gøre Fyldest fuldt saa godt som Manden. Og det er egentlig det, det gælder om at faa vor Administration, vore højere Embedsmænd til at indse, thi det vil jo ikke nytte stort, at der aabnes Kvinder Adgang til forskellig Virksomhed, naar de dog ikke kunne komme derind, naar den Tankegang, der er den raadende, holder dem borte derfra. Det første, der maa gøres, er da det at skabe Mulighederne, Betingelserne, for, at Kvindernes Evner kunne blive udnyttede, at de kunne komme ind i forskellige Virksomheder. Jeg har blot ganske kort villet pege paa dette, for samtidig med, at jeg paa det bedste anbefaler dette lille Lovforslag, ogsaa at bede vor nuværende Regering og de Embedsmænd, der nu staa for Styret, om, at man ogsaa i saa Henseende maa faa Lejlighed til at lægge Mærke til, at der i nogen Maade finder et Systemskifte Sted. Jeg vil ønske, at vor nuværende Administration ogsaa i saa Henseende vilde gøre et Arbejde, hvorved der kunde sættes Spor for Eftertiden, saaledes at Kvinderne kunde faa Adgang til offentlig Virksomhed, som kunde og vilde være til Gavn for dem selv, og som de have Krav paa, men som ogsaa efter min fuldeste Overbevisning vilde være til Gavn for

Samfundet. Mere skal jeg paa dette Tidspunkt og under de givne Forhold ikke sige. Jeg skal ikke indlade mig dybere paa Sagen. Men jeg skal anbefale dette lille Lovforslag til Ministerens og dette Tings velvillige Modtagelse, jeg haaber, at det ikke vil faa nogen trang, men en let Gang gennem Tingene.

Finansministeren (C. Hage): I Lovens af 16. December 1895 om Ordningen af Statens statistiske Bureau hedder det i § 3: „Kvinder have lige Adgang med Mænd til de i denne Lov nævnte Bestillinger“. Det foreliggende Lovforslag gaar nu ud paa at give Kvinder Adgang til ikke blot de under statistisk Bureau henhørende Bestillinger, men ogsaa til de egentlige Embeder. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, at der maaske havde været lige saa megen eller mere Grund til paa adskillige andre Omraader at foreslaa Ændringer i de nuværende Bestemmelser om Kvindens Adgang til at kunne beklæde Embedsstillinger, og ogsaa mig forekommer det, at der vel næppe er særlig Anledning til at fremdrage just dette specielle Forhold. Men paa den anden Side kan jeg ikke se, at der er noget at indvende imod, at den Tanke, for hvilken Forslaget er Udtryk, finder Anerkendelse. Jeg har ikke noget imod, at Kvinder faa Adgang til at kunne opnaa ogsaa Embedsstillinger under statistisk Bureau. For saa vidt tror jeg i øvrigt ikke, at det ærede Medlem havde haft nødvendig i al Almindelighed at fremhæve de Betragtninger, som for Resten saa ofte ere hørte, om Rimeligheden af, at man aabner Kvinder Adgang til Ligestillethed med Mænd der, hvor det overhovedet er dem muligt efter Forholdets Natur at udfylde Hvervet lige med Mænd. Men jeg vil jo ganske vist ikke undlade at tilføje, at jeg ikke kan betragte det at være Kvinde som skulende give en særlig Kvalifikation til at blive foretrukket til den Slags Stillinger. Mændene kunne jo have deres Mangler, men at skyde dem helt til Side vilde dog ikke synes mig at anbefale. Under i øvrigt lige Forhold kan jeg, som sagt, ikke have noget imod, at Kvinder faa Adgang til de her omhandlede Embeder, og jeg har derfor ikke noget imod, at Lovforslaget bliver vedtaget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ingvard Jensen): Jeg kan ikke andet end takke den meget ærede Minister for de Ord han har sagt, og den Maade, paa